

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215010921
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1215010921.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci odsúdeného F. C., pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu samosudkyne Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04.06.2020 sp. zn. 4T/232/2015, na neverejnom zasadnutí konanom 02. septembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného F. C., nar. XX,XX,XXXX v Q. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením samosudkyne Okresného súdu Bratislava II z 04.06.2020 sp. zn. 4T/232/2015 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený F. C. sa v skúšobnej dobe určenej mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 06.03.2018 sp. zn. 4T/232/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.03.2018 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov si vykoná. Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (správne malo byť uvedené aj ustanovenie § 50 ods. 8 Tr. zák.) súd rozhodol, že odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dostal do rozporu so zákonom, keďže bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/73/2019 z 23.12.2019, právoplatným dňa 23.12.2019 uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom skutku sa dopustil dňa 11.09.201, t.j. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Vyššie uvedené okolnosti boli dôvodom na to, aby okresný súd vyslovil, že v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa odsúdený F. C. neosvedčil, a preto pôvodne uložený podmienený trest odňatia slobody musí vykonať.

Proti tomuto uzneseniu samosudkyne okresného súdu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený F. C., a to do zápisnice o verejnom zasadnutí 04.06.2020 (č.l. 157), ktorú sťažnosť bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne, a to podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava II 25.07.2020 (č.l. 164-165).

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že žiada sťažnostný súd, aby mu podmienený trest nebol premenený na nepodmienený a bola mu predĺžená skúšobná doba, keďže doba strávená vo výkone trestu bola pre neho najväčším poučením a plne si uvedomuje následky, ktoré porušenie zákona so sebou prináša. Zdôraznil, že od jeho prepustenia na slobodu, vedie riadny život a chce v ňom ďalej pokračovať. Namietal, že samosudkyňa v jeho prípade nepostupovala v súlade s ustanovením § 50 ods. 4 Tr. zák., v zmysle ktorého, ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Keďže okresný súd

nariadil verejné zasadnutie až po jeho prepustení na slobodu, ďalší výkon trestu by za daných okolností pôsobil kontraproduktívne a nedal by mu možnosť preukázať, že sa zmenil a rešpektuje zákony. Navrhol preto, aby odvolací súd využil zákonné možnosti a nenariadil mu výkon trestu, ale zohľadnil aj vykonaný trest a následné prepustenie ako výnimočné okolnosti, ktoré spolu s už uvedenými umožnia ponechať podmienkové odsúdenie v platnosti.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného F. C. nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd poznamenáva, že samotný výrok uznesenia okresného súdu trpí formálnymi nedostatkami, keď vo výroku chýba zákonné ustanovenie, podľa ktorého mal súd vo veci rozhodnúť (§ 419 ods. 1 Tr. por.). K tomu krajský súd poznamenáva, že pokiaľ okresný súd rozhodoval len podľa Trestného zákona a nie podľa Trestného poriadku nepostupoval správne. V § 50 ods. 4 Tr. zák. sú upravené podmienky, ktoré musí súd skúmať pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený osvedčil v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia. Procesný postup a samotné rozhodnutie súd musí „urobiť“ podľa Trestného poriadku, čo jasne a zrozumiteľne vyplýva z ustanovenia § 419 ods. 1 Tr. por. Proti uzneseniu proti odseku 1 § 419 Tr. por. je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Vyššie uvedené formálne pochybenie však nemá vplyv na inak správne rozhodnutie okresného súdu, na ktoré preto krajský súd len poukazuje.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 06.03.2018 sp. zn. 4T/232/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.03.2018, bol odsúdený F. C. uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to mu bol uložený podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienkové odložený na skúšobnú dobu 3 rokov.

Skúšobná doba začala odsúdenému plynúť dňa 07.03.2018 podľa § 50 ods. 1 veta druhá Tr. zák. a uplynie mu dňom 06.03.2021.

Počas plynutia skúšobnej doby okresný súd sledoval správanie odsúdeného a zistil, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 23.12.2019 sp. zn. 2T/73/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.12.2019, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., pre skutok spáchaný dňa 11.09.2019, t.j. v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odsúdený v skúšobnej dobe svojim konaním dal príčinu na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody tak, ako o tom rozhodol okresný súd v napadnutom uznesení. Odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život, pretože počas jej plynutia sa dopustil úmyselného trestného činu.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienený trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienkové odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad

b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1, alebo

c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Zo slov uvedených v druhej vete citovaného ustanovenia „výnimočne môže súd... ponechať podmienkové odsúdenie v platnosti“ vyplýva, že podmienkové odsúdenie musí v čase rozhodovania

prebiehať, t.j. ešte musí plynúť lehota ustanovenej skúšobnej doby, čo zároveň znamená, že táto pôvodne určená skúšobná doba ešte neskončila.

Ustanovenie tohto zákona takýto postup predpokladá iba výnimočne, a to vzhľadom na okolnosti prípadu. Ktoré okolnosti sa majú aplikovať pri takomto postupe však zákon už nekonkretizuje. Podľa názoru krajského súdu výnimočné okolnosti prípadu by mali byť také, ktoré vyplývajú zo správania odsúdeného po podmienenečnom odsúdení, pričom odsúdený musí v skúšobnej dobe prejavíť snahu na odstránenie tých príčin, ktoré v pôvodnom konaní viedli k jeho trestnej činnosti.

Kladné rozhodnutie o osvedčení podmienene odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia viaže zákon na tri podmienky. Súd vysloví, že podmienene odsúdený sa osvedčil, ak páchatel viedol v skúšobnej dobe riadny život, vykonal riadne iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia alebo povinnosti.

Pre kladné rozhodnutie súdu o tom, že podmienene odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil, zákon vyžaduje, aby vyššie uvedené podmienky boli zo strany podmienene odsúdeného splnené kumulatívne. Nesplnenie, čo i len jednej z nich je dôvodom nariadenia výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody. Súd teda vysloví, že podmienene odsúdený sa neosvedčil, ak porušil niektorú z troch vyššie uvedených podmienok a nariadi nepodmienený trest odňatia slobody.

V danom prípade možno uzatvoriť, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, pretože pod vedením riadneho života v skúšobnej dobe treba rozumieť najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci nemusí sama o sebe, vždy znamenať, že podmienene odsúdený vedie riadny život a naopak. Jedným zo základných znakov riadneho života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienene odsúdený v skúšobnej dobe poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil.

Vzhľadom na to, že odsúdený F. C. v skúšobnej dobe spáchal úmyselný trestný čin, okresný súd správne postupoval, keď rozhodol, že odsúdený F. C. sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/232/2015 z 06.03.2018 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov vykonal.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto nebolo možné odvolacím súdom akceptovať a tieto považoval za nedôvodné, keďže neboli zistené žiadne okolnosti prípadu pre ponechanie podmienene odsúdenia v platnosti. Krajský súd zdôrazňuje, že ponechanie podmienene odsúdenia v platnosti je fakultatívnym rozhodnutím a súd tak rozhodne po zvážení všetkých okolností konkrétneho prípadu. Skutočnosť, že okresný súd rozhodoval po výkone trestu odňatia slobody, nie je okolnosťou, ktorá by podmieňovala predĺžiť odsúdenému plynutie skúšobnej doby.

Zákonu zodpovedá aj zaradenie odsúdeného F. C. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Za danej situácie nevidel sťažnostný súd dôvod na zmenu napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného F. C. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.